

РЕШЕНИЕ

№ 231

гр. Ловеч, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ИВАНКА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20214310101522 по описа за 2021 година

Обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1, т.2 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД с посочена цена на иска - 285,57 лева.

РС-гр.Ловеч е сезиран с искова молба от "Теленор България"ЕАД, ЕИК : 130460283, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Младост“, ж.к.„Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, чрез пълномощника си адв.В.Г. от АК-гр.София против М. Д. Р. от гр.Ловеч, в която посочва, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК срещу М. Д. Р. е образувано Ч.гр.д №739/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Против длъжника е издадена Заповед за изпълнение за парично задължение в размер на 285.57 лв. за незаплатени далекосъобщителни услуги.

Във връзка с връчване на заповедта за изпълнение на парично задължение на длъжника, при условията на чл.47, ал.5 ГПК, предявява на основание чл.422 във връзка с чл.415 ГПК, иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение до размера на 285.57 лв., която сума представлява, както следва :

- 233.10 лв. - *цена на дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги;*

и

- 52.47 лв. - *цена на дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти.*

Като фактология ищецът твърди, че между мобилния оператор „Теленор България“ЕАД и ответника М. Д. Р. са сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, изброени по-долу, по силата на които ответника е абонат на дружеството.

По повод Договор за мобилни услуги от дата 02.01.2019 год. сключен за мобилен номер 359896135566, ответникът М. Д. Р. е абонат на дружеството-доставчик на мобилни услуги „Теленор България“ЕАД с абонатен номер №006298311, с избрана абонаментна програма Тотал+ 20.99 лв., с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС, с уговорен срок на действие 24 месеца до 02.01.2021 г.

Въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната №006298311.

Позовава се на чл.26 от Общите условия на мобилния оператор, съгласно който : „при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежесмесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител - страна по договора бива уведомен

за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми".

Уточнява, че за потребените от абоната-ответник услуги за периода 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год. ищецът е издал :

- **фактура №7290199613/20.06.2019 год.** за отчетния период на потребление от 20.05.2019 год. - 19.06.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на **121.48 лв.** /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 05.07.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

- **фактура №7291535691/20.07.2019 год.** за отчетния период на потребление от 20.06.2019 год. -19.07.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на **101.47 лв.** /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 04.08.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

- **фактура №7292857979/20.08.2019 год.** за отчетния период на потребление от 20.07.2019 год. - 19.08.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на **20.99 лв.** /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 04.09.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Абонатът е потребил и не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 243.94 лв., фактурирани за три последователни отчетни месеца - за месец 06/2019 год., за месец 07/2019 год. и за месец 08/2019 год. Към всяка от фактурите има приложено извлечение - детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер.

С Кредитно известие №7294291014/20.09.2019 год. е извършена корекция по дълга, като е сторнирана сумата в размер на 10.84 лв. и е отразен незаплатения баланс от предходния отчетен период в размер на 243.94 лв., при което задължението за плащане възлиза на сума в размер на **233.10 лв.**

Неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност **233.10 лв.**, е ангажирало договорната отговорност на абоната по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75 във връзка с чл.196, в) от ОУ на мобилния оператор, ищецът е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника М. Д. Р. за ползваните абонаменти.

След прекратяване на отношенията операторът издава крайна фактура **№7295617718/20.10.2019 год.**, в която са начислени суми в размер, както следва :

- 52.47 /петдесет и два лева и 47ст./ лв. - за дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти /която сума е процесна в настоящото производство/;

- 233.10 /двеста тридесет и три лева и 10ст./ лв. - за незаплатени далекосъобщителни услуги /която сума е процесна в настоящото производство/.

Общата сума по издадената крайна фактура възлиза в размер на 285.57 лв.

С оглед изложеното, в настоящото производство интерес за ищеца представляват начислените суми за незаплатени далекосъобщителни услуги и за незаплатени лизингови вноски, които претендира на основание едностранното прекратяване на индивидуалните договори за мобилни услуги - чл.75 във връзка с чл.196, в) във връзка с чл.12, ал.2 от ОУ.

В настоящото производство интерес за ищеца представлява и начислената неустойка за предсрочно прекратяване на процесните договори за мобилни услуги, която претендира на основание т.11 от договора за мобилни услуги, която е уговорена съобразно постигнатата с КЗП СПОГОДБА от 11.01.2018 год., по която страна е „Теленор България“ЕАД.

Датата на деактивация на процесния абонамент е 04.09.2019 год., като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Така, абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на абонамента **Тотал+ 20.99 лв., с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС за мобилен номер 359896135566 до 02.01.2021 год.** съгласно Договор за мобилни услуги от дата 02.01.2019 год.

Неизпълнението на ответника е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т.11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент. Предвид влизане в сила на

постигната Спогодба между „Теленор България“ ЕАД и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките, претендирани при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка е формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т.11 от индивидуалния договор за мобилни услуги.

Съгласно т.11 от Договора за мобилни услуги, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване :

(1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС, (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответщи на оставащия срок на договора, (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. Счита, че уговорената клауза е в унисон с предписанията на Комисия за защита на потребителите и с уговореното в постигнатата Спогодба.

С оглед изложеното, ищецът претендира неустойка съгласно уговорените правила с Комисията за защита на потребителите и съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т.11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, а именно :

Неустойката в размер на 52.47 лв. пояснява, че е формирана, както следва : За абонаментен план Тотал+ 20.99 лв. за мобилен номер 359896135566 се дължи неустойка в размер на 52.47 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или $17.49 \text{ лв.} \times 3 = 52.47 \text{ лв.}$

Като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „Теленор България“ ЕАД ответницата М. Д. Р. се е съгласила и е приела Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл.49 от Общите условия, ищецът има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Според чл.71 : „Потребителят е длъжен да заплаща определените от „Теленор България“ ЕАД цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т.27 от тези Общи условия, а именно в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ.“ Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на ищеца /чл.75 от ОУ/ да прекрати едностранно индивидуалния договор на М. Д. Р. : „При неспазване на което и да е задължение по част XIII от тези Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, „Теленор България“ ЕАД има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т.196, в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него.“

Съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имат права и задължения, описани в него и Общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния договор се прилагат клаузите на публикуваните Общи условия и те са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила Общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги.

В чл.20 от Общите условия е посочено, че всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащата ценова листа на „Теленор България“ ЕАД. Съгласно чл.23, б) месеченния абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно в размери съобразно избрания от потребителя абонаментен план/програма/пакет. По силата на чл.26 неполучаването на фактура, не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимата сума. Потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл.27 от Общите условия плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока, потребителят дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение.

В конкретният случай ответницата М. Д. Р. е подписала договор за услуги с мобилния оператор, ползвала е процесния мобилен номер и не е изпълнила задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение е изпаднала в забава. Издадени са фактури и в срок не ги е заплатила. По този начин ищецът

намира, че е изпълнен фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответницата следва да понесе отговорността си.

Представените фактури сами по себе си, не са основание за плащане, но длъжникът - ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се е да заплаща цената на предоставеното устройство, съгласно уговорения погасителен план, респективно същият е в неизпълнение на договора си.

Моли съда, с оглед на изложеното и на основание чл.415 във връзка с чл.422 от ГПК, след като се убеди в основателността на претенцията им, да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. Д. Р., ЕГН- *****, с адрес : 5500 гр.ЛОВЕЧ, ул. "Пано Рогозаров" №175, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Теленор България“ ЕАД, ЕИК : 130460283, със седалище и адрес на управление : град София, район „Младост“, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, в общ размер на **285.57 лв.**, от които :

1/233.10 лв. - представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7290199613/20.06.2019 год., №7291535691/20.07.2019 год., №7292857979/20.08.2019 год. за периода от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год.

2/52.47 лв. неустойка, за абонаментен план Тотал 31.99 лв. за мобилен номер 359896135566, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или 17.49 лв. x 3 = 52.47 лв.

Моли съда да постанови осъдителен диспозитив спрямо ответника за разносните, направени в настоящото исково производство, представляващи доплатена държавна такса и адвокатски хонорар.

В законният срок по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор от адв.Б.Ц. – назначен за особен представител на ответницата с разпореждане от 02.12.2021 год., в който счита исковата претенция за допустима, но за неоснователна и необоснована. Оспорва всички въведени с исковата молба фактически твърдения от ищеца като съображенията му затова са следните : оспорва представените с исковата молба 3 броя фактури за периода от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год. като счита, че доколкото те са частни свидетелстващи документи, изходящи от ищеца, не се установява от ангажираните доказателства как са формирани посочените в тях суми. Освен това намира, че по делото липсват доказателства ищецът да е доставил, а ответникът да е получил твърдяните във фактурите услуги, като същите не са подписани от ответника. Оспорва и претенцията за неустойка считайки, че тя представлява нелоялна търговска практика, тъй като в приложените към исковата молба „Общи условия“, в Раздел XII – Права и задължения на потребителите, както и в Раздел XIV – Отговорност на потребителите, не е посочено изрично, че потребителят дължи и обезщетение за неизпълнение под формата на неустойка или други обезщетения за вреди поради неизпълнение. Според него договорните клаузи, предвиждащи присъждане на неустойка са нищожни поради противоречие с добрите нрави. Поради тези и други подробно изложени в отговора на исковата молба съображения моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответницата, призована при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, в исковото производство се представлява от адв.Ц. - особен представител, който пояснява, че няма контакт с ответницата и поради тази причина не може да ангажира доказателства по делото.

Първоинстанционният съд като прецени представените по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК и в съответствие с нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

От служебно изисканото и приложено Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч се установява, че по повод заявление, подадено на 16.04.2021 год. от „Теленор България“ ЕАД е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №406/19.04.2021 год. срещу длъжника М. Д. Р. от гр.Ловеч за сумата 233,10 лева, представляваща предоставени мобилни услуги към №0896135566 за периода 20.05.2019 год. до 14.10.2019 год.; 52,47 лева – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за предоставяне на мобилни услуги, ведно със законната лихва от 16.04.2021 год. до изплащане на вземането, както и направените разноски в размер на 205 лева, от които 25 лева държавна такса и 180 лева платено адвокатско възнаграждение.

Като обстоятелства, от които вземането произтича в заповедта по чл.410 от ГПК е посочено : На 02.01.2019 год. между заявителя и длъжника е постигнато съгласие и е сключен договор за предоставяне на мобилни услуги към телефонен №0896135566. По договорната връзка длъжникът не е изпълнил задължението си да погаси начислените му за плащане суми за отчетния период 20.05.2019 год.-19.06.2019 год. в размер на 110,64 лева; за отчетния период 20.06.2019 год.-19.07.2019 год. в размер на 101,47 лева и за отчетния период 20.07.2019 год.-19.08.2019 год. в размер на 20,99 лева.

Общо дължимата сума по тази договорна услуга за предоставени мобилни услуги е 233,10 лева, като тя е формирана от абонаментна такса и цена на предоставени услуги. Поради неизпълнението на задължението за заплащане цената на предоставени услуги по партидата на длъжника е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорната връзка. Размерът на неустойката е 52,47 лева и е формиран от сбора на три месечни абонаментни такси.

Тъй като заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, то с разпореждане №1241/12.07.2021 год. РС-гр.Ловеч е указал на заявителя „Теленор България“ЕАД, че в едномесечен срок от получаване на съобщението може да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника М. Д. Р., като донесе дължимата държавна такса. Напомнено му е, че непредставянето на доказателства за предявяване на иска /препис от ИМ с щемпел за входирането ѝ в регистратурата на съда или удостоверение от съда, пред който е образувано делото, с данни за дата на постъпване на исковата молба, страни и основание на заявените искове в посочения срок, заповедта за изпълнение ще бъде обезсилена.

Препис от цитираното по-горе разпореждане е връчен на заявителя на 13.07.2021 год. и получен от адв.В.Г. на 21.07.2021 год., видно от разписката в заповедното производство, а исковата молба, с която иският съд е сезиран е заведена в РС-гр.Ловеч с вх.№5177/04.08.2021 год., т.е. тя е подадена в законният едномесечен срок по чл.415, ал.4 от ГПК и е допустима. Разгледана по същество същата е основателна и доказана по следните съображения :

Страните не спорят, че между оператора „Теленор България“ЕАД и потребителя М. Д. Р. е сключен Договор за мобилни услуги по Заявка №621050760 с дата 02.01.2019 год. за мобилен номер *****. Видно от т.5 на договора условията на избрания абонаментен план от потребителя е Total+20.99 с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС. Броят СИМ карти към този договор е 1. Първоначалният срок на договора е 24 месеца, като същият влизал в сила на 02.01.2019 год. и изтичал на 02.01.2021 год. Постигната е договореност между страните, че след изтичане на първоначалния срок настоящият договор ще се превърне в безсрочен при стандартните условия на избрания абонаментен план и може да бъде прекратен по всяко време от действието му с едномесечно писмено предизвестие. В случай на прекратяване на настоящия договор преди изтичане на срока, посочен по настоящия раздел по вина или инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по настоящия договор или друг и документи, свързани с него, в това число приложимите Общи условия, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношения на която е налице прекратяване : а/неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратният размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение на неустойката по предходното изречение, потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност от отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора; и б/в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в този договор или по предходно подписан документ, чиито срок не е изтекъл, потребителят дължи и такава част от разликата между стандартната цена на устройството /в брой, без абонамент/, съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му /в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг/, съответстваща на оставащия срок на договора.

Операторът има право да индексира месечния абонамент веднъж годишно с размера на обявления от НСИ средногодишен индекс на потребителските цени за предходната година, като информира потребителя в първата месечна фактура след индексиранието. Индексираният месечен абонамент е основа за извършване на индексация през следваща година.

Договорът е подписан от потребителя М. Д. Р..

Представено е и Приложение – ценова листа за абонаментни планове на частни и корпоративни клиенти от дата 02.01.2019 год., което е подписано от абоната М. Д. Р..

Налице са Общи условия на „Теленор България“ЕАД за взаимоотношения с потребителите на електронни съобщителни услуги, в сила от 10.09.2010 год., изменени на 20.09.2018 год., с които видно от т.1 е, че се уреждат взаимоотношенията между „Теленор България“ЕАД и потребителите на мобилната телефонна услуга и другите услуги, предоставяни от „Теленор България“ЕАД, чрез някоя от електронните съобщителни мобилни наземни мрежи, работещи съответно по стандарт GSM, по стандарт UMTS, или по стандарт LTE. Посочено е изрично, в т.2, че услугите се осигуряват от „Теленор България“ЕАД въз основа на индивидуален договор, в писмена форма, сключен със съответния потребител. При ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги, съгласно т.26, се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител – страна по договора бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми. Следващият т.27 предвижда, че плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но

не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока потребителя дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение. В Част XIII – Задължения на потребителите в т.70 е посочено, че потребителят е длъжен да спазва разпоредбите на тези Общи условия и на индивидуалния договор, както и на всички допълнителни споразумения, молби или други писмени документи, обвързващи „Теленор България“ ЕАД и потребителя. Потребителят, според т.71, е длъжен да заплаща определените от „Теленор България“ ЕАД цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т.27 от тези Общи условия. При неспазване на което и да е задължение по Част XIII от Общите условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, „Теленор България“ ЕАД има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т.19б и т.19в да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него – т.75.

Видно е, че с декларация-съгласие от 02.01.2019 год. ответницата М. Д. Р. е декларира, че е получила подписан от представител на оператора екземпляр от Общите условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги и/или Общите условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на фиксирани телефонни услуги, съгласила се е с тях и се е задължила да ги спазва, като същите са приложими за всички СИМ карти/номера, ползвани от потребителя към момента на подписване на тази декларация, както и за бъдещи такива. Информирана е за предстоящите изменения на Общите условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на фиксирани телефонни услуги в сила от 20.10.2018 год. Уведомена е, че същите са публикувани и на интернет страницата www.telenor.bg. Операторът ѝ е предоставил и тя е получила информация по чл.4, ал.1 от ЗЗП.

За времето от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год. операторът „Теленор България“ ЕАД е издал следните фактури, приложени като доказателства по делото :

1/.фактура №7290199613/20.06.2019 год. за отчетния период на потребление от 20.05.2019 год. - 19.06.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 121.48 лв. /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 05.07.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

2/.фактура №7291535691/20.07.2019 год. за отчетния период на потребление от 20.06.2019 год. -19.07.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 101.47 лв. /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 04.08.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

3/.фактура №7292857979/20.08.2019 год. за отчетния период на потребление от 20.07.2019 год. - 19.08.2019 год. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 20.99 лв. /с ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 04.09.2019 год. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Видно е, че с Кредитно известие №7294291014/20.09.2019 год. „Теленор България“ ЕАД е направил корекция по дълга, сторнирайки сумата в размер на 10.84 лв. с ДДС, като в същото са отразени задълженията от предходен период с ДДС в размер на 243.94 лв., при което общата сума за плащане с ДДС възлиза на 233.10 лв. със срока за плащане на това задължение по отчетния период – 05.10.2019 год.

Налице е неизпълнение от страна на абоната-ответник за заплащане стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 233.10 лв., което е ангажирало договорната отговорност на абоната по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75 във връзка с чл.19б, в) от ОУ на мобилния оператор, ищецът е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника М. Д. Р. за ползваните абонаменти.

След прекратяване на отношенията „Теленор България“ ЕАД е издал крайна фактура №7295617718/20.10.2019 год., в която са начислени суми в размер, както следва :

- 52.47 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги;

- 233.10 лв. – задължения от предходен период с ДДС. Или общата сума за плащане по издадената крайна фактура възлиза в размер на 285.57 лв. с ДДС, колкото е и цената на настоящата искова претенция. Срокът за плащане на задълженията по отчетния период е 04.11.2019 год.

По обективно съединения иск с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1, ал.2 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, чл.79, ал.1 от ЗЗД.

При наличието на тези факти съдът приема, че е сезиран с положителен установителен иск с правно основание

чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1, ал.2 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, чл.79, ал.1 от ЗЗД, за установяване със сила на присъдено нещо, че в полза на ищцовото дружество съществува вземане срещу ответника в претендирания в петитума на исковата молба общ размер на сумата 285.57 лв., от които :

1/233.10 лв. - представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7290199613/20.06.2019 год., №7291535691/20.07.2019 год., №7292857979/20.08.2019 год. за периода от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год.

2/52.47 лв. неустойка, за абонаментен план Тотал 31.99 лв. за мобилен номер 359896135566, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или 17.49 лв. x 3 = 52.47 лв.

В тежест на ищцовото дружество, както и съдът е указал при разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти в процеса, на основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК, видно от Протокол №218/31.03.2022 год., е да докаже наличието на правен интерес от предявяване на иска с правно основание чл.422 от ГПК. По принцип, за да съществува интерес от установителен иск е достатъчно да се оспорва претендирано от ищеца право или да се претендира отричано от него право. Правният интерес в хипотезата на иск с правно основание чл.422 от ГПК е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следва да следи служебно и ако тя не е налице, предявеният иск е недопустим. В този смисъл специални положителни обстоятелства, обосноваващи правният интерес от предявяване на установителен иск по чл.422 от ГПК са : 1/.издадена заповед за изпълнение; 2/.подадено в двуседмичният срок от връчването на заповедта за изпълнение възражение по чл.414, ал.2 от ГПК от длъжника или връчване на заповедта за изпълнение на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК; 3/.спазване на срока за предявяване на установителния иск за съществуване на вземаното по чл.415, ал.1 от ГПК.

В конкретният казус правният интерес от предявяване на иска ищецът обосновава с приложени по заповедното производство /Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч/ документи. След извършена служебна проверка иският съд установи, че по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №406/19.04.2021 год. по Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч, същата е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК - чрез залепване на уведомление на неговия постоянен и настоящ адрес, което е дало основание на заповедния съд да даде указание на заявителя за предявяване на искова претенция по чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК /разпореждане №1241 от 12.07.2021 год./, който иск е подаден в законният едномесечен срок от съобщението в съответствие с императивния текст на чл.415, ал.4 от ГПК.

С предявеният иск се цели установяване съществуване в полза на ищеца на парично вземане, като предметът на настоящото исково производство е обусловен от издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №406/19.04.2021 год. по Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Като особен иск, произтичащ след като се е развило друго „проверовъчно“ производство, искът по чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК се характеризира, освен със специфичните изисквания за допустимост, така и с особености, които са обусловени именно от протеклото заповедно производство и като специален установителен иск е необходимо наличието на допълнителни специални абсолютни положителни предпоставки за допустимост. Една от тях е да има идентичност между заповедното и исково производства, като съвпадение е нужно, както от субективна, така и от обективна страна, при което цената на иска, трябва да съответства на размера на вземането по смисъла на чл.410 от ГПК, за което заявителят - ищец е получил заповедта за изпълнение.

Иският съд установи, че е налице пълен идентитет, както субективен, така и от обективна страна между цената на предявения иск, която е в размер общо на 285,57 лева и размерът на вземането, за което в заповедното производство заявителят - ищец е получил Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №406/19.04.2021 год. по Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч за сумата 285,57 лева. Ето защо така предявеният положителен установителен иск е допустим.

Основателността на претенциите по искове за реално изпълнение за непогасени суми по договори за предоставени мобилни услуги, съгласно чл.79, ал.1 от ЗЗД, е предпоставено от установяване, при условията на пълно и главно доказване, от страна на ищеца на следното : че с ответника са се намирали във валидни облигационни правоотношения, че действително е извършил за сметка на доверителя възложените му от същия действия, изискуемост на претендираните вземания за възнаграждения и уведомяване за предсрочно прекратяване на договорите.

В тежест на ответника е да установи, че задължението му е погасено - пълно и главно.

С приложените към исковата молба Договор за мобилни услуги по заявка №621050760 от 02.01.2019 год., Общи условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на електронни съобщителни услуги, съдът приема, че по безспорен начин се установява наличието на възникнали договорни правоотношения между „Теленор

България“ЕАД – доставчик, оператор и М. Д. Р. – абонат и потребител, по силата на които ищецът е поел задължение да предоставя на ответника мобилни услуги за определен период от време. Предвид създадената между страните облигационна обвързаност по ненаименовани договори за услуги, съдът счита, че ищецът е предприятие, предоставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги по смисъла на ЗЕС, а ответника притежава качеството, както на абонат на електронни съобщителни услуги съгласно Параграф 1, т.1 от ДР на ЗЕС, така и на потребител по смисъла на Параграф 13, т.1 от ДР на ЗЗП, според който потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност. Следователно на ответника в качеството му на физическо лице от предприятие, предоставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги са предоставени далекосъобщителни услуги. В този смисъл основателността на предявените искове е предпоставено от установяване от ищеца, освен наличието на валиден договор и наличието на обстоятелства, допускащи неравноправност на договорните клаузи по смисъла на чл.143 от ЗЗП, в това число, че тези клаузи са били индивидуално уговорени по смисъла на чл.146 от ЗЗП.

В настоящият случай е налице хипотезата на сключване на договор при предварително установени от едната страна Общи условия, които съгласно чл.226, ал.3 от ЗЕС са неразделна част от индивидуалния договор между предприятието и крайния потребител. Според чл.298 от ТЗ търговски договор е възможно да се сключи при предварително установени от едната страна Общи условия, които на практика съдържат клаузите на договора. Предпоставка за валидност на Договора при предварително установени от едната страна Общи условия е приемане на същите от насрещната страна по договора, тъй като установените от търговеца, предлагащ стоки или услуги, Общите условия стават задължителни за другата страна, само ако тя заяви писмено, че ги приема. В текста на чл.298, ал.2 от ТЗ законодателят е предвидил допълнително изискване - за предаване на Общите условия на насрещната страна по договора, когато за действителността на договора има изискване за писмена форма, тъй като в противен случай те няма да имат действие за нея. От приложените към процесния индивидуален договор Общи условия на дружеството – ищец, представляващи неразделна част от съответния договор и приложими спрямо абонати и потребители се установява, че абонатът - ответник е декларирал, че е запознат с тях. Срещу предоставените услуги, чрез обществена далекосъобщителна мрежа, задължение на потребителя е да заплаща възнаграждение. С подписите и договорите и в Общите условия на оператора, които не са оспорени, М. Д. Р. е удостоверила, че ги приема и се е задължава да ги спазва. От тях се установява, че дружеството има право да получава абонаментна цена, заплащаща се от абоната всеки месец, както и дължимата цена на всички използвани от него услуги, като периодът на отчитане е на ежемесечна база. Съгласно договора дружеството - оператор ежемесечно издава фактура на определена дата за ползваните услуги, като неполучаването на фактурата не освобождава абоната от задължението да я заплати в определения срок. Претендираните в настоящото исково производство суми за потребени мобилни услуги, чрез обществена далекосъобщителна мрежа, е следвало да бъдат платени от ответника в срока, уговорен в Общите условия. По делото от ответната страна не се твърди и не са ангажирани доказателства за извършено плащане, поради което претенцията за потребени услуги, индивидуализирани в представените по делото фактури се явява основателна до пълния претендиран размер на сумата.

С подадения в срока по чл.131, ал.1 от ГПК отговор на исквата молба адв.Б.Ц. – особен представител на ответницата е оспорил истинността на представените по делото фактури №7290199613/20.06.2019 год.; №7291535691/20.07.2019 год. и №7292857979/20.08.2019 год., навеждайки твърдения, че същите представляват неистинско доказателство. Оспорил е съдържанието им, тъй като посоченото в тях не отговаря на действителността и липсва подпис на ответника. Съдът е открил производство по чл.193, ал.1 от ГПК, тъй като искането е направено своевременно – най-късно с отговора на съдопроизводственото действие, с което той е представен. Въпреки така откритото производство съдът счита, че така представените по делото фактури, на които ищецът се позовава, за да докаже, че е изпълнил насрещното си задължение за доставяне на определен вид услуга и надлежното им фактуриране, са съставени по определения законов ред и от формална страна имат всички задължителни реквизити на ЗСч, поради което и като счетоводни документи се ползват с документална обоснованост за всеки един свой реквизит, включително за предмета и стойностното изражение на съответната стопанска операция, която е отразена в тях. В този смисъл възражението на адв.Ц., че посоченото в процесните фактури не отговаря на действителността и че липсва подпис на ответницата, съдът счита, за голословно, неоснователно, тъй като по делото не се събраха доказателства, които да оборят направените в оспорените три фактури вписвания. Липсата на подпис на ответницата върху фактурите не ги прави неистински доказателства, тъй като такъв не се изисква от нейна страна, защото М. Д. Р. е клиент и тези фактури са адресирани до нея, т.е. тя има насрещното задължение като потребител само да заплати на „Теленор България“ЕАД дължимите суми в срока, който е посочен във всяка една от тях.

Не без значение е и постигнатата между страните договореност в т.26 на Общите условия, на „Теленор България“ЕАД, с които ответницата като абонат се е съгласила и се е задължила да ги спазва, в които изрично е посочено, че неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми. Следователно дори и да не ги е получила по надлежния ред тя има задължение да плати на оператора сумите за услугите,

които е получила от него и като не е сторила това в сроковете и по начина, уговорен между страните, се явява неизправна страна при така възникналите между страните облигационни отношения. Касае се за парично задължение, чието реално изпълнение е възможно и в интерес на кредитора.

Ето защо предявеният положителен установителен иск се явява основателен и доказан, поради което следва да се приеме за установено наличието на вземането им по издадената заповед за изпълнение на парично задължение по Ч.гр.дело №740/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч против длъжника - ответник Мими Данаилова Р., както следва сума в размер общо на **285.57 /двеста осемдесет и пет лева и 57ст./ лв.,** от които :

1/.233.10 лв. - представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7290199613/20.06.2019 год., №7291535691/20.07.2019 год., №7292857979/20.08.2019 год. за периода от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год.

2/.52.47 лв. неустойка, за абонаментен план Тотал 31.99 лв. за мобилен номер 359896135566, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или 17.49 лв. x 3 = 52.47 лв.

По разноските.

При този изход на иския процес основателна е и ищцовата претенция за заплащане на направените в хода на иския процес разноски, възлизащи в размер общо на сумата 505 лева, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включващи 25 лева платена по сметка на съда държавна такса, 180 лева адвокатски хонорар и 300 лева възнаграждение за особен представител на ответницата.

Ответната страна дължи на ищцовата и заплащане на сумата в размер общо на 205 лева, представляваща направени в заповедното производство разноски, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включващи 25 лева платена държавна такса по сметка на съда и 180 лева адвокатски хонорар.

На адв.Б.Ц. от АК-гр.Ловеч следва да се изплати определеното възнаграждение в размер на 300 лева от внесения от ищеца депозит за осъществено процесуално представителство на ответницата М. Д. Р. по гр.дело №1522/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1, ал.2 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, чл.79, ал.1 от ЗЗД, по отношение на ответника М. Д. Р., ЕГН-*****, с постоянен и настоящ адрес : гр.Ловеч, ул.“Пано Рогозаров”№175, че към нея съществува изискуемо вземане на ищеца „Теленор България”ЕАД, ЕИК : 130460283, със седалище и адрес на управление : град София, район „Младост”, ж.к.“Младост 4”, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик, в общ размер на сумата **285.57 /двеста осемдесет и пет лева и 57ст./ лв.,** от които :

1/.233.10 /двеста тридесет и три лева и десет стотинки/ - представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7290199613/20.06.2019 год.; №7291535691/20.07.2019 год.; №7292857979/20.08.2019 год. за периода от 20.05.2019 год. до 19.08.2019 год.

2/.52.47 /петдесет и два лева четиридесет и седем стотинки/ неустойка, за абонаментен план Тотал 31.99 лв. за мобилен номер 359896135566, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или 17.49 лв. x 3 = 52.47 лв.

ОСЪЖДА М. Д. Р., ЕГН-*****, с постоянен и настоящ адрес : гр.Ловеч, ул.“Пано Рогозаров”№175 да заплати на „Теленор България”ЕАД, ЕИК : 130460283, със седалище и адрес на управление : град София, район „Младост”, ж.к.“Младост 4”, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик в размер общо на сумата 505 /петстотин и пет/ лева, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включващи 25 лева платена по сметка на съда държавна такса, 180 лева адвокатски хонорар и 300 лева възнаграждение за особен представител на ответницата.

ОСЪЖДА М. Д. Р., ЕГН-*****, с постоянен и настоящ адрес : гр.Ловеч, ул.“Пано Рогозаров”№175 да заплати на „Теленор България”ЕАД, ЕИК : 130460283, със седалище и адрес на управление : град София, район „Младост”, ж.к.“Младост 4”, Бизнес Парк София, сграда 6, представлявано от Джейсън Кристос Кинг и Марек Слачик в размер общо на сумата в размер общо на 205 /двеста и пет/ лева, представляваща направени в заповедното производство разноски, на

основание чл.78, ал.1 от ГПК, включващи 25 лева платена държавна такса по сметка на съда и 180 лева адвокатски хонорар.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адв.Б.Ц. от АК-гр.Ловеч определеното възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева от внесения от ищеца депозит за осъществено процесуално представителство на ответницата М. Д. Р. по гр.дело №1522/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____